

u generall

H57 dubl

STUDENTAVISA I TROMSØ

ORGAN FOR STUDENTUTVALGET

1. årgang - Nr. 1 - April 1976

UNIVERSITETSBIBLIOTEK
12 AUG 1995

La 1. mai markere bredden og styrken på klassekampens grunn!

SAMORGTØGET - ET REGJERINGSTOG

Samorg i Tromsø har i år vedtatt LO's parole «Trygghet i arbeid og inntekt» som hovedparole for årets samorgtog, og taler for dagen blir forkvinna i Samorg og DNA-medlemmet Ann Jorid Thingvoll.

Stort klarere kan det vel ikke gjøres: Samorg-toget følger DNA/LO-toppens opplegg for dagen, og fungerer som et støtte-tog for regjeringa.

Skremt av fjorårets dårlige oppslutning, har imidlertid Samorg-lederne i år gjort en taktisk vri. De har etter forslag fra SV - vedtatt en del fraseradikale hovedparoler for toget. Hensikten er åpenbar: å forsøke å vinne oppslutning hos folk som har avslørt den åpne høyrepolitikken ved å stille «radikale» paroler som «appellerer» til disse. Men skraper vi litt på overflata, opp-

dager vi raskt hulheta i disse parolene.

«Arbeidermakt mot kapitalmakt», heter det. Alle veit at når en DNA-pamp sier «arbeidermakt» så mener han DNA-regjeringa. Hva blir det så igjen av den «Radikale» parole? Støtte til DNA-regjeringa.

«Faglig enhet på klassekampens grunn», heter det så radikalt og flott.

«Faglig enhet, med hvem? Med de kjempende Jotularbeiderne eller med streikesabotørene Leveraas, Christliansen & CO? Alle veit hvordan hovedtaleren, Ann Jorid Thingvoll, tolker parola.

Slik kunne vi fortsette, men konklusjonen er klar: På tross av radikalt ferniss, er samorgtoget et støttetog for DNA/LO-toppen og deres classesamarbeidspolitik.

IKKE FAG-BEVEGELSENS TOG

Men Samorgtoget er da tross alt fagbevegelsens tog og etter som 1. mai er arbeiderklassens dag, må det være riktig å gå i toget, hevder mange progressive. Til disse vil vi si: Se på virkeligheta. De fagorganiserte slutter ikke opp om «fagbevegelsens tog». Samorgtoget monstret i hovedsak DNA's partiapparat med NKP og en del SV-ledere på slep, og hvorfor slutter ikke arbeidsfolk opp? Blant anna fordi mange av dem har innsett at dette ikke er fagbevegelsens, men DNA/LO-toppens tog.

I fagbevegelsen i dag pågår det en hard kamp mellom to uforenlige linjer: ei klassekamplinje og ei samarbeidslinje. Denne kampen kommer også til uttrykk 1. mai. Samorgtoget representerer samarbeidslinja i fagbevegelsen. (Forts. side 3)

1. mai er arbeiderklassens internasjonale kamp- og solidaritetsdag. I flere tiår var imidlertid dagen fullstendig dominert av DNA/LO-toppen som forsøkte å gjøre 1. mai til en partissak. 1. mai skulle altså ikke demonstrere til støtte for DNA-regjeringas classesamarbeidspolitik.

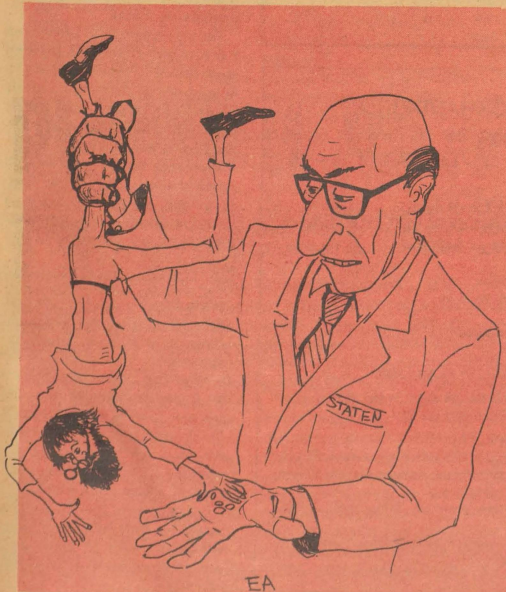
Men angrepet på 1. mai-feiringa er i ferd med å bli slått tilbake - stadig flere plasser er 1. mai gjenreist som arbeiderklassens kampdag. Rød Arbeider-

front og siden Faglig 1. Mai Fronts (FFF) klassekamparrangementer har vunnet stadig større oppslutning, og har de siste åra stilt DNA/LO-toppens regjeringstog fullstendig i skyggen 1. mai. I fjor gikk det faktisk i klassekampetog i Tromsø, mens DNA-pampene bare klarte å skrape sammen 250 inklusiv musikkorpslet.

Også i år vil det gå to tog i Tromsø - ett klassekamptog i FFF's regi og ett regjeringstog arrangert av Samorg-lederne.

Kamp for høgre stipend og mindre gjeld

Av Marianne Fjellbakk og Kai Nordal

LEVEKÅRSUNDERSØKELSEN: Statens offisielle organ, Statistisk Sentralbyrå, gjorde i 73/74 en forbrukerundersøkelse blant studentene ved høyere læresteder og universiteter, for å kartlegge studentenes faktiske forbruk.

Et forbruk på samme nivå som det som kom fram i denne undersøkelsen svarer i dag til om lag 2.400 kr. i måneden. Kostnadsnormen i lånekassa er 1.385 kr. Budsjettet til en gjennomsnittsstudent vil m.a.o. gå med 1.000 kr. i underskudd pr. mnd. Dette er penger som må skaffes til veie gjennom deltidsjobb, oppsparte midler fra sommerjobb eller kortere semester.

Kostnadsnormen må nå økes. Men en ensidig utviding av kostnadsnormen ville i virkeligheta ikke bety noen bedring av vår situasjon. Vi må få ei kraftig økning i stipendet.

BORTEBOERSTIPEDET:

De siste fem åra har stipendandelen av kostnadsnormen sunket sterkt. I 69/70 var andelen 26 %, i dag er den sunket til 19 %. Etter forbrukerundersøkelsen er de reelle merutgifter ved å bo borte om lag 720 kr. pr. mnd. Hybelleie 365 kr. pr. mnd.

Matutgifter, ekstra 355 kr. pr. mnd.
Borteboerstipend 720 kr. pr. mnd.

Vi krever at borteboerstipendet skal dekke merutgifter ved å bo borte. I tillegg må vi kreve at vi skal ha dekket to heimreiser i året. Disse utgiftene vil variere med avstanden til heimplassen, og kronebeløpet kan derfor ikke formuleres. Når dette kravet stilles er det for å minske gjeldsbyrda. Det er også et krav som vil gi ei geografisk rettferdig fordeling. Lånet for en student fra Finnmark som må studere i Oslo skal ikke bli større enn for en hvilken som helst annen student! I dag må vi låne penger til dette - vi krever reistipend.

GRUNNSTIPEDET:

Grunnstipendet var opprinnelig en skattelette til foreldre med barn under utdanning. Fra og med høsten 1972 fikk studentene sjøl utbetalt disse pengene. Der som stipendet skulle holdt tritt med prisstigninga, måtte det nå ha ligget på 134 kr. mnd. Det er på 100 kr.

Noe som også går fram av forbrukerundersøkelsen er at studentene har ei utgift på 122 kr. mnd. til boker, avgifter o.l. Regner vi det-

te inn i grunnstipendet får vi et samla stipend på 256 kr. pr. mnd.
Opprinnelig stipend 134 kr
Utgifter til læremidler mm 122 kr
Grunnstipend 256 kr

MOMSEN

Studentene blir også hardt ramma av momsen som ble innført i 1970. Fra da av har vi betalt 20% moms på alt vi har kjøpt. Disse pengene direkte til statskassa må studentene låne. Et forbruk på 2.400 kr. pr. mnd. betyr kr 402,50 betalt inn i moms. Når lånet betales tilbake, håver staten inn renter og får altså dobbelt opp. Staten har aldri innfridd kravet om kompensasjon for dette beløpet.

LÅNEDE

Konsekvensene av denne stipendpolitikken er at mange må ta opp lån som er så store at de vil få problemer med å betale dem tilbake. Ved at renta stadig stiger, øker gjelda og det forsterker tilbakebetalingsproblemena. Lånekasse bekræfter at det blir mer og mer vanlig

(Forts. side 7)

STUDENTAVIS (foreløbig navn)
Organ for Studentutvalget
Universitetet i Tromsø
Adr. Kaigt. 3, Boks 635 9001 TROMSØ
telef. 81 012 linje 29

Ansvarlige redaktører:
Idar Lettrem
Steinar Nilsen

I redaksjonen:
Roar Hagen
Siv Kvernmo
Marianne Fjellbakk
Kai Nordal

Tegner:
Erik Anseth
Trykk: A/S All-Trykk, Oslo

Fremmedgjøring eller boikott?

Hva har skjedd med universitetspolitikken, dor den ut? Det er lett å konstatere at det ikke er samme interessen og aktivitetsnivå i studentpolitikken som i startfasen for Universitetet i Tromsø. Da var enkelte ganger 50% av studentene på Hovedallmøtene.

På et Hovedallmøte i vinter lanserte en av de som er aktiv i studentpolitikken, Gunnar Graff, den teorien at vi var blitt fremmedgjort, og at det var en vesentlig grunn til den lave interessen for studentpolitikken. Jeg tror det er en dårlig forklaring. Det er allikevel sant at den tid er forbi da alle kjente alle og da det krevdes av deg at du tok standpunkt i studentpolitiske saker.

Mange kom til Tromsø fordi de trodde og håpet at det ville bli et annerledes, et mer progressivt og demokratisk universitet. Mange kjempet for at det skulle bli det.

Resultatet uteblei. Det utviklet seg til å bli akkurat like «borgerlig» og udemokratisk som de andre universitetene. Tromsø blei til og med det første Universitetet med såkalte «samfunnsrepresentanter» (les næringslivsrepresentanter) i styringsstrukturen. Det blei en kamp mot vindmøller, og drømmen om ei «sosialistisk øy» blei knust akkurat som på Alborg Universitetscenter i Danmark. Også medlemmenes flertall i styret for Samskipnaden forsvant – staten gir staten tar, i tråd med sine egne interesser.

Vi førte en kraftig kamp mot HD systemet og deretter en husleistreik der resultatet ikke sto i sammenheng med det en «trodde en kunne få».

Gjeldsbyrdene øker, og iveren etter å få seg en eksamen og sikre seg en jobb mens den ennå muligens finnes, øker.

Samtidig prøver enkelte å påskynde ei avpolitiserings og kapitalisjonsforholdning ved aktivt å propagandere at det ikke nytter å kjempe. Vi har ingen maktmidler. Bare arbeiderklassen har makt, det er bare deres kamp som nytter...

Dersom denne oppfatninga får spre seg, er det fullt forståelig at Hovedallmøtet er glissent til tider, og at knapt ei av dem er noen vits i å stemme ved de «demokratiske urnevalgene» til U-tinget.

Jeg mener at propagandaen om at kamp ikke nytter, og at vi som studenter ikke har kampmidler, har gjort underverker i studentmøtene. Det har svekket oss, og styrket fienden vår.

Saka er at det er STYRKEFORHOLDET som avgjør om vi skal vinne midlertidige, men viktige seire i kampen. Vi er nå over 1000 studenter i Tromsø, og vi er ei politisk kraft!

Det merket da 5000 studenter i 1971 marsjerte rundt regjeringskvartalet og krevde større stipend. Det ville merkes enda bedre om det hadde vært 15.000.

100.000 studenter i Paris demonstrerer mot staten sin utdanningspolitikk. Det er ikke tvil om at slike kamper er noe staten må ta hensyn til i innenrikspolitikken.

I Vest-Tyskland gikk studentene i Marburg i vinter til okkupasjon av Universitetet i protest mot den politiske kneblinga.

Vi er ei viktig politisk kraft! Vi har kampmidler!

På samme hovedallmøte der Graff stilte spørsmålet om fremmedgjøring, falt replikken: «Ledelsen i USV må jo være totalt fremmedgjort siden de totalt er forsvunnet ut av universitetspolitikken». (Unnatak var siste Hovedallmøte, der 5 fra USV deltok.) Sjøl kaller de det Boikott. Jeg mener denne tåpelige katteleken nå snart burde ta slutt. Det skulle ta seg ut om det blei linja i studentpolitikken at så snart en tapte et valg enten til Studentersamfunnet eller NSU eller Studentutvalget, så gikk en til boikott av de samme organ eller gjorde forsøk på å LAGE NYE ORGANER der en sjøl sikra seg kontroll igjen. Det er ei reaksjonær splittelseslinje, som studentene i Tromsø må avvise og behandle som den fortjener.

Det vi nå har bruk for er å komme videre, er ei grundig og kollektiv oppsummering av alt studentpolitisk arbeid gjennom disse 5 åra i Tromsø.

Vi trenger å oppsummere arbeidet i de parlamentariske organa, i styret, tinget, rådene, Samskipnaden. Vi trenger å oppsummere kampen for en demokratisk styringsstruktur, kampen for ex. phil., kampen mot ph/ph og kampen mot Samskipnaden – husleiestreiken.

Progressiv Front vil gå i spissen i dette arbeidet gjennom Studentutvalget og NSU/Dg. Studentpolitikk er viktig!

Vi har sett forskjellige reaksjonære framstøt andre steder. I Oslo heter de en gang DKSF og en annen gang «Sosialistisk Offensiv». Felles for dem begge er at de er reaksjonære, og at de mobiliserer på et anti-kommunistisk grunnlag.

Når vi har tatt initiativet til en studentavis i Tromsø, er det for å styrke den progressive studentpolitikken. Vi tror at en slik avis vil kunne ha stor betydning som et debattorgan – F.E.KS. I DEN OPPSUMMERINGSDISKUSJONEN SOM VI NÅ MÅ GJENNOMFØRE. Den skal styrke oss i kampen mot staten sin reaksjonære utdanningspolitikk. Den skal styrke studentpolitikken i Tromsø.

1. MAI

Hovedallmøtet vedtok 7/3 å oppfordre studentene til å slutte opp om utdanningsseksjonen i Faglig 1. mai-fronttoget under hovedparola «Kamp mot statens utdanningspolitikk». Dessuten vedtok Hovedallmøtet å støtte parolene «Støtt arbeidere i kamp – Solidaritet med Jotularbeiderne» og «Full støtte til 3. verdens kamp mot imperialistisk undertrykking».

1. mai er arbeiderklassens internasjonale kamp – og solidaritetsdag. Men dette betyr ikke at ikke andre grupper og lag bør bruke dagen til å markere sin egen kamp mot monopolkapitalen og staten.

Studentbevegelsen kjemper i dag for en rekke krav som retter seg mot staten og den reaksjonære utdanningspolitikken DNA-regjeringa fører. Særlig viktig er den økonomiske kampen – kampen mot økt gjeldsbyrde, for økt stipendandel og lavere lånerente.

En annen viktig del av studentkampen er kampen mot rasjonalisering og sentralisering av den høgere utdanninga.

Studentene bør bruke 1. mai til å demonstrere for disse krava – til å vise styrken og enheten i kampen mot statens utdanningspolitikk.

Dessuten må studentene bruke dagen til å markere støtten til arbeiderklassens kamper og, på denne måte bygge ut enheten mellom studenter og arbeidere. En annen viktig del av 1. mai-feiringa er den internasjonale solidariteten. I en rekke land spiller studentene en viktig rolle i den antifascistiske og anti-imperialistiske kampen. Studentene i Norge må bruke 1. mai til å vise solidaritet med disse rettferdige kampene.

Stotta du Jøtulstreiken? I DNA-toget finner du alle som falt de streikende i ryggen. Her går Skøyten i forbindelse med Christensen i avd. 1. som ba Jotularbeiderne kaste streikekomiteen og alle de 23 tillitsmennene i «jærningen» som var de verste motspillerne til Jotularbeiderne, mens bedriftsledelsen sat på gjerdet. DNA-toget er symbolet på klassesamarbeidspolitikken, og for enhver progressiv – for enhver som stotta Jotularbeiderne – er alt annet enn oppløsning om klassekamptoget utenkelig – og et svik.

1. mai vil gå de to tog i Tromsø. De ene – Samorgtoget les: DNA/LO ledelsen sitt tog – er et stottetog til klassesamarbeidspolitikken. Det må være en sjølsagt ting at ingen progressiv student går i tog med arbeidsfolks og studentbevegelsens viktigste motstandere. Det andre toget – Faglig 1. mai-front – er et klassekamptog som ønsker å vise styrken og bredden i hele det arbeidende folkets kamp mot monopolkapitalen og staten. Dette toget har bl.a. reist hovedparola «Kamp mot statens utdanningspolitikk» og oppfordrer studentene til å slutte opp om utdanningsseksjonen under paroler vi sjøl utformer. Dette er det eneste alternativet for progressive studenter 1. mai.

Derfor oppfordrer vi alle studenter, uansett partitilhørighet: Bruk 1. mai-dagen til å demonstrere for våre rettferdige krav. Slutt opp om klassekamptoget 1. mai.

R.H.

OKTOBER BOKHANDEL

Grønnegt. 35

ÅPENT: HVERDAGER 11 – 17 – LØRDAGER 10 – 14

STORT UTVALG I SOSIALISTISK OG PROGRESSIV LITTERATUR

- marxismens klassikere
- politisk teori
- norsk skjønnlitteratur
- utenlandsk skjønnlitteratur
- dikt og prosa
- barne- og ungdomsbøker
- tidsskrifter

PLATER, KASSETTER OG PLAKATER

OKTOBER BOKHANDEL HAR OGSÅ BØKER DU IKKE FAR PÅ ANDRE BOKHANDLERE

VI ANBEFALER:

- Sosialimperialismen – Sovjet idag viktig bok om hvordan Sovjet har utvikla seg til å bli en imperialistisk supermakt som også truer Norge.
- Mennesker Underveis, roman om hvordan krisa rammer arbeidsfolk
- To linjer i verdens fagbevegelse kampen mellom klassesamarbeid og klassekamp i fagbevegelsen.

Progressiv Front

Progressiv Front hva er det? Noen påstår at det er et «underbruk» av NKS. Men det er ikke særlig objektiv beskrivelse av PF. Det er riktig at det finnes NKSere som jobber innenfor fronten, men det finnes også mange som ikke er medlemmer av NKS som vil gjøre en innsats i interessekampen, og som derfor går inn i PF som er en interessekampront.

Vi mener det er meget uheldig med partivalg til studentpolitisk verv. Det er viktig å forene mange flere enn det som er mulig om politikken til partier som SV eller AKP (m-l). Vi må kunne forene oss i kampen mot, staten sin utdanningspolitikk uten å måtte ta stilling til et helt partiprogram. Det er derfor vi har stiftet Progressiv Front...

PF har en politisk plattform som burde samle veldig mange i en felles front i interessekampen.

Det er nødvendig at alle progressive studenter organiserer seg i kampen mot staten sin utdanningspolitikk. Som enkeltindivider er det lite en kan få gjort. Det betyr at folk som mener nolenude det samme om staten sin utdanningspolitikk må forene seg i kampen til tross for forskjellig politisk syn på mange andre spørsmål.

PF har en politisk plattform som kan forene alle progressive som vil kjempe mot den reaksjonære utdanningspolitikken til staten og DNA-regjeringa. PF tar dessuten stilling i kampen mot imperialismen, og slår fast i plattformen at kampen mot all imperialismen og facisme er viktig for studentbevegelsen.

Vi som jobber i PF vil at mange fler skal slutte seg til fronten, det eneste kravet vi stiller er at en er enig i det grunnlaget som fronten bygger på. Dersom en er det kan gjerne være medlem av eller sympatisere med hvilken som helst politisk retning.

Skaff deg PF sin plattform. Er du enig i det politiske grunnlaget, gå inn i fronten!

Vi vil gjerne ha kontakt med folk som kan tenke seg å la seg velge til forskjellige studentpolitiske verv på Universitetet. Det er noe helt annet å jobbe politisk nar en er medlem av en front som en kan diskutere den politiske linja innenfor.

Progressiv Front stiller kandidater til valget av nytt Studentutvalg, i mai.

Det er Progressiv Front som har tatt initiativet til å stifte en studentavis i Tromsø. Med forbehold om at dette blir vedtatt på Hovedallmøte i mai vil vi også stille kandidater til avisredaksjonen.

Vi er interessert i folk som vil jobbe enten i SU eller i en avisredaksjon. Mange bør derfor gå på Hovedallmøtet og STEMME PROGRESSIV FRONT ved valgene.

KAMPER I PARIS

100 000 på gata for å demonstrere mot statens utdanningspolitikk. Telegrambyråene melder for paske at titusener av franske studenter aksjonerer mot statens utdanningspolitikk fordi næringslivet vil fa for stor innflytelse over utdanning. To lektororganisasjoner støtter studentene og i Paris har over 100 000 demonstrert og blitt møtt med opprørspoliti, vold og arrestasjoner, flere er såret og over 200 arrestert.

1. mai — enhet på klassekampens grunn!

(Forts. fra side 1)

Opp mot denne står klassekampinja i fagbevegelsen som 1. mai kommer til uttrykk i FFF.

FFF - ET KLASSEKAMP TOG

FFF stiller hovedparola «Enhet på klassekampens grunn» som hovedparole for 1. mai-dagen. FFF's målsetting er å vise styrken og bredden i det arbeidende folkets kamp mot monopolkapitalen, mot staten og mot alt klassesamarbeid.

Arbeiderklassens kampkrav preger FFF's plattform. Den slår fast at det er nødvendig å reise kampen mot alt klassesamarbeid og fortsette arbeidet med å gjøre klubber og fagforeninger til kamporganisasjoner. Det blir lagt spesiell vekt på kampen mot det kombinerte og samordna tariffoppgjøret som ikke er noe annet enn et kriseforlik med monopolkapitalen som vil føre til lønnsnedslag for store deler av arbeiderklassen.

Kampen mot de to imperialistiske supermaktene USA og Sovjet og solidariteten med spesielt den 3. verdens kamp mot all imperialistisk undertrykking er en annen hovedbolk i plattformen.

Kort sagt: På område etter område ser vi at FFF står for ei klassekampinje i rak motsetning til Samorg.

PAROLEFRIHET, SEKSJONSTOG OG RESERVASJONSRETT

FFF ønsker å samle flest mulig og vise bredden i kampen mot klassefienden. Derfor bygger FFF på prinsippene om parolefrihet, seksjonstog og reservasjonsrett. Seksjonstog betyr at toget organiseres seksjonsvis, dvs. med faglig seksjon, anti-imp., bolig, studentseksjon osv.

Parolefrihet betyr at alle organisasjoner, grupper, enkeltpersoner kan fremme egne paroler i toget, under forutsetning at de ikke er i strid med hovedparolene. På denne måten kan en markere bredden i klassekampen.

Reservasjonsretten gjør det mulig for organisasjoner og enkeltpersoner som ikke har tatt stilling til alle parolene eller er uenig i enkelte paroler å slutte seg til toget. På denne måten kan FFF forene alle som lar seg forene på klassekampens grunn. Å gå imot reservasjonsretten betyr å gå imot at organisasjoner som Kvinnefronten, anti-imperialistiske organisasjoner osv. skal kunne slutte seg til toget. Det ville være å innsnevve grunnlaget for toget. Hvem ville tjene på det?

Noen hevder at folk som går i toget likevel vil bli tatt til inntekt for hele toget.

Til dette vil vi si: FFF propaganderer aktivt prinsippet om reservasjonsrett. Enhver med elementær kjennskap til FFF veit at det ikke går an å ta alle i toget til inntekt for alle parolene i toget. Men sjølsagt er det en *helhet* i toget som det ikke går an å reservere seg mot. Men hva er denne helheten? Jo, at toget står på klassekampens grunn - at toget er et tog som står i motsetning til regjeringstoget 1. mai. Denne helheten binder de ulike seksjonene sammen og gjør slik at toget ikke spriker i alle retninger.

Enkelte forsøker å slå vitser på

at det går an å reservere seg mot sosialismen. Det er tull å snakke om klassekamp og samtidig reservere seg mot sosialismeparola, hevder de.

Men se på Jutul-arbeiderne: de førte kompromissløs klassekamp mot monopolkapitalen og DNA-pamper uten å ha ei eneste parole om sosialismen. De står i

studentene demonstrerer for krava sine 1. mai og samtidig markerer enheten med arbeiderklassens kamp.

Dette betyr at også studentene må velge mellom ett klassekampetog og et regjeringstog 1. mai. Valget er ikke spesielt vanskelig. Det er DNA-regjeringa som står i spissen for den reaksjonære utdanningspolitikken.

Det er DNA-regjeringas økonomiske politikk som fører til at studentenes levekår blir stadig dårligere.

Skulle vi gå i tog sammen med disse folka? Skulle vi gå i tog som er støttetog for den politikken vi sluss imot? Eller skal vi slutte opp om FFF som har reist hovedparola «Kamp mot statens utdanningspolitikk»? Svaret gir seg sjøl.

I FFF-toget vil det bli en utdanningsseksjon der bl.a. studentene kan fremme sine faglige og økonomiske krav og samtidig markere enheten med arbeiderklassens kamp. Dette er det eneste alternativet for progressive studenter 1. mai.

AVVIS ANTI-KOMMUNISMEN

1. mai kommer i ei tid da heten mot kommunister og progressive blir stadig mer intens. Samtidig satses DNA/LO-toppen en god del på å snu trenden med stadig større nederlag på 1. mai. Anti-kommunismen vil bli et viktig ledd i DNA/LO-toppens taktikk. «FFF er AKP-dominert», «Alle som går i FFF-toga blir tatt til inntekt for AKP», heter det.

Progressive må ikke la seg lure av denne taktikken. Enhver som kjenner FFF's plattform veit at

den ikke er ei *parti*plattform, men ei plattform som står på klassekampens grunn. Progressive må ta stilling til den politikken FFF står for - Enhet på klassekampens grunn - og utfra dette avgjøre om de kan støtte FFF. Å bruke det faktum at AKP(m-l) støtter FFF og er ei drivkraft i mobiliseringsarbeidet som argument mot å gå i klassekampetog, er snever anti-kommunisme. Og anti-kommunismen er like reaksjonær i dag som for tjue år sia.

FRAM FOR STORE KLASSEKAMP TOG

Den beste måten å slå tilbake angrepa på den progressive bevegelsen på, er å mobilisere til enda større klassekampetog 1. mai år.

Dette er det beste svaret vi kan gi på DNA/LO-toppens knefall for monopolkapitalen ved tariffoppgjøret, på hetskampanja mot kommunister og progressive, på angrepa på streikende arbeidere osv.

Derfor: Slutt opp om klassekampetog 1. mai, bruk tida fram til 1. mai til å mobilisere enda flere progressive studenter til å gå i Faglig 1. mai-fronts tog.

Folk som slutter opp om f.eks. studentseksjonen blir ikke tatt til inntekt for parolene i andre seksjoner.

dag i fremste linje i kampen for klassekampinje i fagbevegelsen. Skulle vi nekte disse arbeiderne å markere krava sine i et klassekampetog fordi de ikke hadde tatt stilling til sosialismeparola? Hvem ville tjene på det?

Men direkte latterlig blir det når de som skraler høyt om reservasjonsretten og sosialismeparola sjøl går i tog - uten reservasjonsrett - sammen med Bratelli og Aspengen & Co under paroler som «For et sosialistisk Norge». Hvilken prinsippfasthet!

HVA GJØR SV?

1. mai må alle velge mellom to tog - ett klassekampetog og ett regjeringstog. Det må også SV'ere gjøre.

FFF har invitert SV til å slutte seg til klassekampetoget. På denne måten har FFF ønsket å gi SV - som sier de står på klassekampens grunn - valget mellom å slutte seg til klassekampetoget eller regjeringstoget. SV-lederne har valgt å overse invitasjonen.

I stedet har SV-lederne arbeidet feibrisk for å oppnå enhet med DNA-pampene, noe de er iferd med å lykkes med. Men sjøl om SV-lederne velger regjeringstoget, bør flest mulig SV-medlemmer og sympatisører som er uenig i enhetspolitikken med DNA/LO-toppen slutte opp om klassekampetoget 1. mai.

STUDENTENE OG 1. MAI

Hvilken rolle bør studentene spille 1. mai? 1. mai er «arbeiderklassens demonstrasjonsdag», og klassens krav må - slik de gjordeti FFF-toget - prege dagen.

Men dette betyr ikke at ikke andre grupper og lag skal kunne demonstrere for krava sine 1. mai. Det er ingen motsetning mellom f.eks. studentenes krav om bedre levekår og arbeiderklassens klasseinteresser. Tvertimot. Fienden er den samme, staten og monopolkapitalen. Derfor er det en bra ting at flest mulig

Tanker om studentavis

Av STEIN ABRAHAMSEN

Studentpolitikken har studenter blitt karakterisert som kjedelig. Mange mener at de fleste studentene er lite politisk bevisste, og lite interesserte i studentpolitikken. Dette mener jeg er en myte. Men det er kanskje ikke så rart at mange oppfatter situasjonen slik, for det er ganske få som går på Hovedallmotene, og studenttiltitsmenn/kvinner klager ofte over dårlig kontakt med grunn-planet. Kampen for studentenes interesser drives i dag av noen få mens storparten er «passive».

Er det slik at studentene ikke er interesserte i politikk? Jeg mener nei. Studentene i Tromsø har fort en rad kamper mot statens utdanningspolitikk, har (alderede) stolte tradisjoner i kampen mot imperialismen, f.eks. fra frigjørings- og Kampeochea og Vietnam i fjor, den militante demonstrasjonen mot Francos mord på revolusjonære i Spania, og fra protestene og demonstrasjonene med paroler mot Sovjets frekke konediplomati på Svalbard. Studentene har vært ei kraft i streikestøttearbeidet, der det er samla inn over 13 000 kroner til Hammerverkarbeiderne blant studentene, og omtrent det samme til Jutularbeiderne. Studentene er opptatt av politikk.

Og også av studentpolitikk. I kantina, på faget og ellers snakkes det om stipend og lån, husleier, fag; viktige spørsmål i studentetida. Men det virker som den «offisielle» studentpolitikken går på et anna «plan». Spranget fra uformelle diskusjoner i kantina, til debatter om de politiske linjene i studentorganer blir langt. Alt prat om at

studentene er et bidragsytende «interesserte» betyr at mange studenter sjøl oppfatter at studentpolitikk og politikk ikke er noe for dem, at det ikke nytter å kjempe for krava til studentene, at kampen går på bekostning av andre gruppers interesser eller lignende. Det er bare reaksjonære som har interesse av at myten om «den ubevisste, uinteresserte studentmassen» får bre seg.

«OPP SOM EN LØVE - NED SOM EN SKINNFELL»

Det som har prega interessekampen har vært utspill fra enkeltpersoner og organisasjoner. Vi har manglet levende diskusjoner (mellom studentene) om den politiske linja. Dette har ført til at breie aksjoner raskt har klappet sammen - «opp som en løve - og ned som en skinnfell». Hovedallmotene er blitt konfrontasjonsmøter mellom politiske grupperinger, der den enkelte student lett faller utenfor.

Nå skorter det ikke på informasjon akkurat. Aviser og løpesedler spres nesten daglig. Og det er nok av veggaviser. Men likevel er det vanskelig å orientere seg i denne «jungelen» - hva er den viktigste saka i øyeblikket? - hvordan skal vi komme videre med denne saka? - hva mener de forskjellige om dette? - hvilken linje vil føre fram? osv. Rundt om på universitetet sitter mange studenterrepresentanter i råd og utvalg. De jobber i dag nesten uten kontakt med grunnplanet. Dette kan utvikle studentpamper av samme typen som Marit Aarseth og andre i Oslo (jmf. lista over lønna tiltsverv som hun har, som ble lest høyt på forrige hovedallmøte).

VI DISKUTERER MASSE

Når det er sagt, nek av diskusjoner blant studentene. Men disse er tilfeldige og usystematiske. Viktige diskusjoner om studentenes økonomiske krav, hvilken kamptog som er riktig i en gitt situasjon, hva som var feil/riktig i husleiestreiken osv. blir påbegynt i mange kantiner og rundt mange bord. Og alt for mange av dem dør en alt for stille død etter endt pause, når middagen er ferdig fortært eller når en går heim om kvelden. Og så blir «den offisielle» studentpolitikken forma ut av noen få. Sann blir linjene ofte mer gærne enn nødvendige, og kampene lite slagkraftige.

«Men da trenger vi jo en studentavis!»

HVORDAN SKAL VI BRUKE AVISEN?

Det er også viktig at vi lærer å BRUKE avisa - diskusjonene kommer ikke automatisk dettende fra kantinebordet og ned på redaksjonens pult. Det er heller ikke noen sikker metode å overlata skrivinga til eventuelle fluier eller redaksjonsmedlemmer på veggen. Skriv sjøl - og gjør det!

Jeg mener ikke at studentavis betyr hokus-pokus i studentpolitikken - at alt vil rette seg med dette. Men jeg tror at den kan legge grunnlaget for et oppsving i interessekampen, og særlig for at mange flere er med på utforminga av politikken og for å kjempe den fram.

Det er ikke interessen for politikk det skorter på blant oss som er studenter her, men at denne interessen skal komme skikkelig til uttrykk - i en studentavis for eksempel.

AKN

Intervju med formannen i Tromsø lokallag av AKN, Frank Bjørkum

Frank Bjørkum, du er formann i lokallaget til AKN her i Tromsø. Kan du seie litt om det som har hendt i AKN det siste året?

- Det er ikkje lett å gjere ei kort oversikt over det. Vi i lokallaget har prøvd å analysere utviklinga i AKN, og finne ut kva for motsetnader som har ført til den utviklinga vi har sett. Som i dei fleste politiske spørsmål har strida stått mellom to ulike politiske linjer. Kort, og overflattisk, kan vi seie at i AKN har det vore ei line som har framstilla fiskerigrænsekampen som ein parlamentarisk og diplomatisk kamp om ein riktig økologisk ressurspolitikk og om internasjonal rett.

Den andre line har meint at fiskerigrænsekampen er ein kamp mellom interessene til kystfolket på den eine sida og kapitalen og

imperialismen på den andre sida.

Inntil i fjor vår dominerte den første line, men etter Svein Johansen-kuppet har den siste line vore dominerande. Det eg vil seie har kjennetegna utviklinga det siste året er at den politiske striden innafor AKN-leinga ikkje har ført til noko klar endring av AKN sin politikk ute blant folk. Vi kan seie at den nye politiske line ikkje har klart å omskape den praktiske verksemda til AKN.

Kva kan årsaka til det vere?

- Eg trur den viktigste årsaka er at vi ikkje har skjona godt nok at AKN må ha sitt eige aktive grunnplan. Vi må ha basisen vår i dei gruppene i folket som ser at AKN sin politikk er deira eigen politikk. Det er berre desse som kan drive fiskerigrænsekampen framover.

Vi har i det siste året satsa alt for mykje på den same verksemda og dei same folk som den gamle leinga gjorde. Det er først i det siste vi har skjona at dei ulike politiske linene viser seg i innretninga av arbeidet i fronten.

Dokker har nyleg hatt årsmøte i lokallaget. Var det like «dramatisk» som for eitt år sia?

- Eg vil seie det slik at om vi ikkje på førehand hadde kome fram til den analysa eg nemnde ovafor, så hadde årsmøtet vore ein stor skuffelse. Ganske få møtte opp, og aktiviteten står på ingen måte i forhold til den oppslutninga det er om AKN. Det stadfester berre det eg har sagt - vi har ikkje klart å bryte heilt med den gamle arbeidsmåten. Ein stor del av dei som no er med i AKN ser ikkje på fiskerigrænsekampen som sin eigen kamp, men som leinga i AKN sin kamp. Årsmøtet er ein god peikepinn på at fiskerigrænsekampen her i Tromsø ikkje har utvekla seg god nok det siste året, og det får vi lokallagsleinga ta på kappva.

AKN er den einaste organisasjonen som har til mål å reise fiskerigrænsekampen blant kystbefolkninga. Når det ikkje har lukkast godt nok kan det i alle

høve ikkje skyldast dei ytre forholda i denne saka.

Regjeringa sin politikk det siste året, og det som har hendt på Island, skulle istaden har gjort fiskerigrænsekampen til ein verkeleg folkerørsl.

Kor mykje har hetsen i pressa hatt å seie for arbeidet til AKN her i Tromsø?

- Det er lett å legge skulda på pressa, men vi kan i alle høve ikkje rekne med å ha pressa på vår side når vi vil reise kystfolket til kamp for sine interesser. Borgarpressa si oppgave er å kneble folket og hindre at det reiser seg til pressa.

Hetsen i pressa skulle i staden styrke oss - hets er eit teikn på at politikken vår slett ikkje passar regjeringa og DNA-folka. Oppgava vår må vere å avdekke kva for interesser som kjem til uttrykk i denne hetsen, og på det viset svekke den tilliten folk har til pressa.

På den andre sida må vi vere klar over at den minste feilen vi matte gjere vil borgarpressa fullt ut nytte mot oss. Derfor må vi heile tida vere sikker på at vi fører ein rett politikk - då vil til sist folket sikre og hetsen til borgerskapet blir gjort til skamme.

Korleis er perspektiva framover? Dokker har nett vald eit nytt styre med nye krefter og er vel klar til å setje desse kreftene inn på rett plass i tida framover?

- Ja, vi er optimistiske og trur på det arbeidet vi driv med. Vi har tru på at det er moeleg å reise kystfolket til kamp for sine egne interesser, og vi veit at denne kampen slett ikkje er slutt sjølv om Evensen får i stand ein eller anna papiravtale.

AKN diskuterer no korleis arbeidet skal innrettas i tida framover, og kven som verkeleg er den drivande krafta i fiskerigrænsekampen.

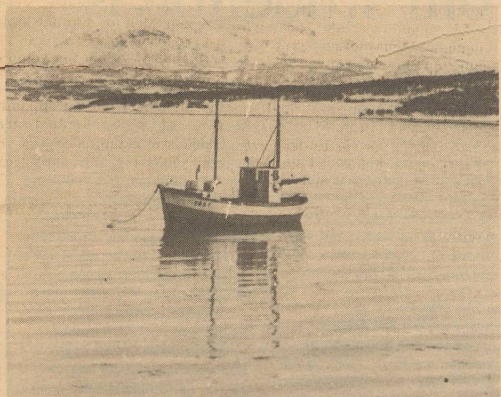
Her i Tromsø vil vi sette alle krefter inn på å nå ut til fiskeindustriarbeiderne som tallessig er ei mykje større gruppe enn fiskarane her i byen.

Vi vonar at vi skal få oppretta lokale arbeidsgrupper på dei ulike fiskeindustriarbeidstidene. Vi er i god gang med å få det til.

Sjølvsagt er det bra om det mellom studentane og vert oppretta slike grupper, og styret vil hjelpe til om det er nokon som er interessert i det. Men målet må då klart vere at vi skal styrke arbeidet for å reise kampen mellom dei som verkeleg kan drive fram fram, nemleg fiskarane og fiskeindustriarbeidarane. Eg vil oppmøde alle som stor fiskerigrænsekampen til å teikne medlemskap i AKN - det vil styrke organisasjonen, og det vil styrke økonomien vår.

Så til alle som meiner dei kan vere med å tene interessene til kystfolket vil eg seie - slutt opp om AKN og ta del i arbeidet. Stoda krev stor innsats av alle som meiner at berre kystfolket ein eigen kamp for utviding av fiskerigrænsla kan gjere resultat slik at levegrunnlaget kan sikrast.

Vi treng alle ei utviding av fiskerigrænsla til 50 mii no med ein gong og 200 mil for året er omme.

Skal alle ende slik, før DNA-regjeringa utvider fiskerigrænsla?

TILDELING AV STØTTE TIL STUDENTAKTIVITETER

Studentutvalget disponerer kr. 7 500 som skal fordeles dette semesteret. Følgende retningslinjer gjelder for tildelinga:

1. Studentutvalget innstiller på hvem som skal få tilskudd og tilskuddenes størrelse.
2. Med søknad om tilskudd skal det følge budsjett for den periode det søkes for, samt regnskap og årsmelding for siste periode. Ved søknad om tilskudd til enkelttiltak forlanges budsjett.
3. Det er anledning til å søke om tilskudd for ett år innen vårsemesterets søknadsfrist.

III Følgende aktiviteter er stønadsberettiget:

1. Studentdemokratet.
 - a) Studentorganer som arbeider med samskipnadsaker.
 - b) Seminarer og konferanser som tar opp spørsmål av faglig og sosial betydning for studentene.
2. Politiske og faglige studentforeninger.
3. Studentersamfunnet i Tromsø.
4. Idretts- og andre foreninger med sosiale målsettinger.
5. Andre som kan være stønadsberettiget ifølge Lov om Studentsamskipnader, § 2.

Søknad om støtte sendes STUDENTUTVALGET, Kaigt. 3 Boks 635 - SØKNADSRIST: 15. mai 1976.

Die Berufsverbot: Politisch

AV STEINAR NILSEN

Berufsverbotet (ansettelsesforbudet) gjelder et vedtak om ikke å ansette folk som er kritiske til den Vest-Tyske staten i offentlige stillinger. Dette handheves nå meget strengt, og til og med medlemmer av liberale partier kan risikere å bli rammet av ansettelsesforbudet. I tillegg til det landsomfattende ansettelsesforbudet har mange delstater vedtatt lover som går mye lengre. I Hessen har all politisk virksomhet på Universitetene forbudt, dvs. politiske møter, veggaviser, løpesedler. Studentutvalgene blir bølget og avstøtt av lov. Den Vest-Tyske studentunionen tilsvarende NSU har mistet all statsstøtte.

Overvåkingen av progressive er intens og alt du foretar deg og sier kan du regne med blir registrert og vil kunne bli brukt mot deg en dag.

HVA ER BERUFVERBOT

Den 28. januar 1972 blei det vedtatt en lov som sa at alle som var uenige i den vest-tyske forfatninga skulle nektes jobb i offentlig tjeneste. Fra først bare å gjelde i en del delstater gjelder den i dag med full tyngde over heile landet.

Den rammer hardt og den rammer bredt, og den drar med seg andre tiltak. Over 2000 statsansatte har til nå blitt sparka. Grunnen kan vere at de er observert i demonstrasjoner, at overvåkingspolitiet har funnet ut at de er medlemmer av partier på venstresida, bor

sammen med kommunister, uttaler seg mot staten sin politikk eller har vært aktiv i studietida. Når en person søker en offentlig stilling (stat, delstat, lærerjobb m.v.) blir han alltid først avhørt om sitt politiske syn. Der blir en konfrontert med de opplysninger som staten sitter inne med om en.

350 tusen har til nå blitt avhørt og tusener har blitt avvist og går arbeidsledige.

Overvåkingspolitiet gjør en god jobb. Særlig på Universitetene er det ei sterk overvåking. Studenter som vil ha jobb når de er ferdig kan ikke ta sjansen på å

skrive oppgaver og hovedoppgaver som kritiserer forhold i staten. Alle oppgavetitler registreres omhyggelig. Reaksjonære lærere fungerer som overvåkingspoliti og uttalelser som studenter kommer med på seminarer og i diskusjoner kan en regne med blir registrert dersom de er av interesse.

STUDENTUTVALGENE AVSETTES

Andre tiltak følger i kjølevannet på Berufsverbotet. Et eksempel: Studentrådet i Marburg hadde gitt en historisk framstillinga utviklingen av Berufsverbotet i praksis på en løpeseddel. Rådet hadde sammen med den faglige ungdomsorganisasjonen DGB, oppfordret til streik på 1. mai.

Rådet hadde engasjert seg i solidaritetsarbeid og sendt støtteklæringer til folks kamp i Chile og Spania.

Dette var grunnelsen for at Studentrådet først fikk en bor på 20.000 DM og så avstøtt!

I nærmere to år har studentrådet ved München universitet vært avstøtt. I Munster, ved lærersteder i Stuttgart og Baden - Wurttemberg og mange andre steder skjer det samme: Stu-

Streikestøttekomiteene har gjort en stor innsats på Universitetet i Tromsø

Intervju med Petter Borchgrevink, medlem av SSK på Teoribygget

De permanente streikestøttekomiteene spilte en avgjørende rolle for seieren i Jøtulstreiken. Her studenter på gata i Oslo, der det samles inn penger til Jøtulstreiken. 140 000 ble samlet inn av SSK på universitetet i Oslo!

I løpet av den vellykka Jøtulstreiken har vi på UIT merket mye til den permanente Streikestøttekomiteens arbeid. I den forbindelse har vi intervjuet en streikestøtteaktivist Petter Borchgrevink. SU: Hvordan er Streikestøttekomiteen (SSK) organisert på Universitetet?

PB: Det er lokale komiteer på Berg, Brenn, Teoribygget og Gjennomgangsbygget. Sammen med andre lokalkomiteer rundt om i byen utgjør de SSK i Tromsø grunnorganisasjoner. Arbeidet i lokalkomiteene drives av aktivister og ledes av et styre. Mange folk som ikke har anledning til å jobbe aktivt er tilknyttet SSK ved at de gir faste bidrag til kampanfonden vårt.

SU: Hva driver komiteene med?

PB: I følge plattformen vår er komiteenes oppgave «å støtte kamper som arbeidsfolk reiser

for materielle krav, til forsvar for demokratiske retter og politisk undertrykkelse». Økonomiske innsamlinger til arbeidere i kamp er en sentral del av arbeidet vårt. Jeg har nevnt kampanfinnsamlinga som går kontinuerlig. Når det bryter ut streiker setter vi i tillegg i gang innsamlinger direkte til de streikende. Ellers støtter vi de streikende ved å spre opplysninger og propaganda om streikene gjennom bedriftsutdelinger, status, veggmalerier o.l.

Komiteene har regelmessige medlemsmøter hvor vi skoler oss i de kampene som pågår for å drive et best mulig støttearbeid. Flere av komiteene har også drevet studier om vårens tariffoppgjør og om hva streik egentlig er for noe.

SU: Hvilke kamper har SSK på UIT drevet støttearbeid for hittil?

PB: Vi har ikke savna ting å ta oss til. Både Saga/Orkla- og Jøtulstreiken og Tiger- og Hamnerverksaka har vi i forskjellig grad propagandert for og sendt penger til.

SU: Hvordan gikk arbeidet til støtte for Jøtulstreiken?

PB: Da Jøtul-arbeiderne gikk til streik fikk vi vår illdåp. De trengte godt over 100 000 kr i uka for å klare seg, og det var et stort behov for at noen brakte opplysninger ut til folk som hva som egentlig skjedde, slik at avisenes-hets ikke fikk rå grunnene alene.

Komiteene på universitetet starta raskt opp ukelister, og ca. 200 studenter tegna seg for ukentlige bidrag. På de 4 ukene streiken varte samla vi inn 6000 kr i tillegg til de 6000 som kom inn på studentersamfunns møtene. SSK i Tromsø som helhet sendte 40 000 kr.

På de forskjellige bygga satte vi opp veggaviser når det skjedde nye ting i streiken og vi informerte også arbeidsfolk i Tromsø gjennom bedriftsutdelinger.

På UIT har vi aldri tilnærma greid et så bra resultat før i støttearbeidet. Med de erfaringene SSKene har fått gjennom streiken tror jeg at vi i framtidige streiker kan overskride ukegjennomsnittet på 3000 kr. som vi greide nå.

SU: Men hvorfor har dere organisert permanente komiteer? Kan det ikke opprettes en egen komite for hver streik?

PB: Vi hadde ikke greid på langt nær de samme resultatene om ikke hele apparatet sto klart da Jøtul-streiken brøyt ut. Erfaringene fra opprettelsen av både støttekomiteen for telefonsentralmontørene og Hamnerverkarbeiderne viser at det tar en måned å starte en komite og opparbeide et støttearbeid arbeiderne kan stole på. Hamnerverksarbeiderne holdt på å bli sulta ut i den kritiske startfasen for pengene begynte å sige inn, enda det bare var ca. 10 munnar å mette.

De permanente komiteene kunne starte innsamlinger med en gang, og etter få dager sendte SSK i Tromsø 7000 kr. fra kampanfonden. Uten de permanente, landsomfattende komiteene tviler jeg på om Jøtul-arbeiderne hadde greid seg over den kritiske startfasen. Både Saga/Orkla- og Hamnerverksarbeiderne har oppsummert at permanente komiteer er nødvendig.

SU: Kan det ikke lett bli uenighet blant bidragsyterne om hva kampanfonden skal gå til?

PB: Det har ikke vært noe problem hittil, og jeg tror ikke det blir det i framtida. I pakt med plattformen vår er det først og fremst arbeidsfolks kamper som skal få bevilgninger Hittil

har kampanfonden bare gått til slike kamper, og det har vist seg at alle som støtter streiker har tatt stilling for alle disse uten problemer.

Jeg har prata med enkelte som støtter arbeidsfolks kamper som har betenkeligheter med å gi bidrag til kampanfonden fordi de naturlig nok ikke kan vite i detalj hvor pengene havner. Jeg synes at det som må telle tyngst er at store kampanfond vil bety større sikkerhet og styrka kampkraft for arbeidsfolk som ikke får gjennom krava sine uten å sette hardt mot hardt.

SU: Hva skal dere jobbe med i tida som kommer?

PB: Rundt om i landet foregår det mange kamper mot politiske oppsigelser. Bl.a. gjelder det Tiger-, Hamnerverk-, Fana- og saken på Svalbard. Alle disse trenger politisk støtte, og Tiger- og Hamnerverk-saka trenger også økonomiske bidrag.

Vi skal også studere tariffoppgjøret som behandles i disse dager, grundig. Det vil få stor betydning for framtidige streikekamper. Personlig tror jeg det er store sjanser for ei stor streikebølge i tida som kommer, fordi tariffoppgjøret blir det dårligste etter krigen.

Ellers skal vi verve flere bidragsytere til kampanfonden, og arbeide for at SSK-ene skal få oppslutning fra alle som støtter arbeidsfolks kamper. Plattformen vår skulle gi et bra grunnlag for at oppslutninga blir brei. På UIT kom vi et godt skritt videre i dette arbeidet under Jøtulstreiken. Men for å kunne støtte arbeidsfolk effektivt i disse krise-tidene trengs det fler som driver støttearbeid på forskjellige nivåer. Derfor, vil jeg oppfordre flere til å ta kontakt med streikestøttekomiteene, og bli med aktivt i streikestøttearbeidet.

forfølgelse i Vest-Tyskland

den trådene suspenderes, overalt med samme begrunnelse: Studentrådene har brukt sin lovede politiske mandat.

STUDENTENE I MARBURG TIL KAMP

Studentene i Marburg fant seg ikke i at deres lovlig valgte organ blei avsatt. De besluttet å boykotte undervisningen i to dager. Rektors motspill var å lukke universitetet de samme dagene. Da besatte studentene kontoret og universitetets store møtesal. Rektor koblet ut strømmen til Universitetet, men okkupasjonen fortsatte ved hjelp av stearinlys.

Det blei så arrangert en kjempedemonstrasjon. Demonstrasjonen samlet hele 10 000 av byens ca. 50 000 innbyggere, og blei støtta av student og skole organisasjoner, av det tekniske og administrative personalet på Universitetet og av den lokale del av fagbevegelsen.

Resultatet blei en midlertidig gjenninnsettelse av studentrådet. Men bare en halv seier fordi det skjedde på betingelse av at rådet ikke måtte ta «allmennpolitisk stilling».

Etter at kommunistene gikk i spissen alt i 1972, da loven blei

vedtatt, finnes det nå en sterk organisert motstand mot Berufsverbotet. Hundretusener er aktive i denne kampen, og de demokratiske kreftene i vest-tyskland jobber sammen med demokratiske og progressive krefter i utlandet i denne kampen. Det er danna en front som består av folk og organisasjoner og partier med forskjellig syn på mangt, men allikevel enige om en ting: kampen mot Berufsverbotet. Det er blitt samlet inn over 1 million underskifter, og gjennomført tusensvis av diskusjons- og informasjonsmøter. Over 350 initiativkomiteer jobber nå aktivt over hele landet.

Antallet utenlandske protester har økt etter som det er blitt spredt kunnskap om saka rundt om i verden.

ER TYSKLAND BLITT FACISTISK

Selv om slike ting som dette er skjønning av facismen å si at vest-tyskland er et facistisk diktatur. Det facistiske diktaturet er det åpne terroriske diktaturet slik som vi ser det i Spania, Chile, India og Sovjet.

Saka er at vest-tyskland som

Norge og Danmark er et borgelig diktatur, og borgerskapet som har makta i staten setter alltid i verk forskjellige tiltak for å sikre interessene sine. Den borgelige staten kan anta to former, enten den borgelig-demokratiske som vi har i Norge og Vest-Tyskland, eller den facistiske som i Spania og Sovjet.

Det er fremdeles «frie» valg og andre forhold som tilhører det borgelige demokratiet i vest-tyskland. De alvorlige overgrepene som Berufsverbotet og politivold mot demonstranter er foreløbig enkelttiltak som ikke er satt i system, slik som under det facistiske diktaturet.

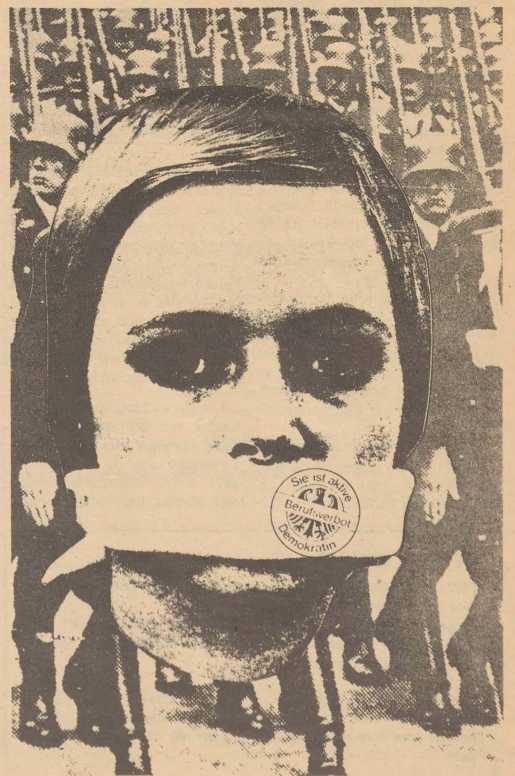
Slik vil det alltid være når et mindretall skal utøve et diktatur over flertallet av folket i et land. Og vi må ikke glemme at det er borgerskapets diktatur som rår både i vest-tyskland og Norge.

HVA KAN VI GJØRE

Det er viktig at vi er med å spre opplysning om forholdene i vest-tyskland, «vårt allierte NATO land». Vi må ta opp Berufsverbotet og legge fram forslag til vedtak mot det på møter og i partier og fronter.

Vi bør lære av det som skjer i

(Forts. side 7)

Studentersamfunnet i folket si teneste

Intervju med forkvinna VENIL SKJETNE

Har Raud Front styret grunnlag for å seie at Studentersamfunnet har fungert i folket si teneste i semesteret som har gått?

Jo, det meiner vi, både utifrå det møteprogrammet vi har gjennomført og den støtta og det samarbeidet som Raud Fronten har utvikla til det arbeidande folket og til progressive organisasjonar både politisk og økonomisk.

STØTTE TIL ARBEIDSFOLK I KAMP

Når det gjeld støttestøtte til arbeiddarar i kamp har vi hatt eit nært samarbeid med streikestøttekomiteen i byen og arrangert møte saman med ei mellom anna med ei av dei oppsagte på Tiger.

Under Jøtulsaka merka vi jo spesielt godt solidariteten mellom arbeiddarar og studentar. Studentane fungerte aktivt i streikestøttearbeidet, og det var derfor spesielt bra at vi var istand til å skipa til eit møte med ein av Jøtularbeidarane så tidleg i streiken. Jøtulmøtet var òg viktig for folk i byen som var interessert i Jøtul-saka.

Vidare fekk vi òg erfaring av Studentersamfunnet er viktig som progressiv institusjon på den måten at samfunnsmøta var istand til å samle inn omlag 1000 kr. kvar gong så lenge Jøtulstreiken pågikk.

DEN INTERNASJONALE SOLIDARITETEN

Men det er ikkje nok å arbeide for å setje studentersamfunnet i det arbeidande folket i Norge si teneste. Vi har sett det som ei spesielt viktig oppgåve å styrke forståinga av den internasjonale stoda og den internasjonale solidariteten. Her har vi prioritert forståinga for Sovjet som ei imperialistisk supermakt og den 3. verda si leiande rolle i kampen mot imperialismen.

Dei store planene vi hadde om «Teach-in om Sovjet» gjekk iver i vasken, men Knut Johansen (Raude Fane-red.) heldt ei god innleiing kor han la spesielt stor vekt på korleis Sovjet trugar den norske sjølradereiten, og at den einaste moglege vegen å gå for det arbeidande folket i Norge om Sovjet skulle gå til åtak, er gjennom folkekrigen.

Men kva med kampen mot fascismen?

Raud Fronten arbeider for forbod av Norsk Front. Per Bangsund frå Sporveien i Oslo hadde ei innleiing om klassekarakteren til fascismen, han la òg stor vekt på dei gode tradisjonane det norske folket har i kampen mot fascismen.

Det spanske folket er for oss i dag eit lysande eksempel på korleis kampen imot fascisme og imperialismen kan førest.

Representanten frå FRAP som var her ga oss ei grundig innføring i situasjonen i Spania i dag (mellom anna på bakgrunn av mange spørsmål som blei reist frå salen) og styrka så absolutt forståinga vår av at det er naudsynt å utvikle solidariteten og støtta til dei spanske kameratane som går i spissen for den anti-fascistiske og revolusjonære kampen og til heile det spanske folket. Det vart samla inn 3000 kr. til kameraten frå FRAP som han sa FRAP ville bruke til støttestøtte til arbeiddarar som var i streik mot fascistregimet.

BOIKOTTEN FRÅ SV OG KUL SNEVER PARTITAKTIKK

Korleis har boikotten frå SV og KUL fungert?

På bakgrunn av det eg allereie har sagt, at samfunnet har styrka seg som ein reiskap i folket si teneste, meiner eg at boikotten til SV har gitt svært så liten effekt.

Det har ikkje vore den same oppheitta diskusjonen på møta som da SV-arene var her, men spesielt dei siste møta har vist at det etter kvart har utvikla seg

Venil Skjetne, Lærerskolen, forkvinne i Raud Front-styret

ein anna type diskusjon kor andre enn «toppane» i dei forskjellige organisasjonane tek ordet, og det har så absolutt styrka diskusjonen og videreutvikla det som har vore tatt opp i innleiingane.

Kva kan vere bakgrunnen for at SV-arene boikotter studentersamfunnet?

Det er heilt tydeleg at dette har utvikla seg til å bli ei landsomfattande taktisk linje frå SV si

side. I Bergen kan ikkje eingong SV-arene diskutere med NK SAR i munnelegform! (SV på universitetet i Bergen har vedteke at all debatt med NKS/AKP skal foregå i skriftleg form. Med dette som bakgrunn vil dei ikkje stille på møta i studentersamfunnet).

Det er heilt tydeleg snever partitaktiske omsyn som ligg til grunn for denne linja. Når SV-arene ikkje eingong kan møte opp på møte med ein av dei streikande Jøtularbeidarane berre fordi det er studentersamfunnet som har skipa til møtet kan ein spørje seg sjølv om kva det er som er overordna for SV-leinga si linje.

Eg trur SV-arene er redde for Studentersamfunnet og diskusjonane der og har trekt seg ut av den grunn. Men sjølsagt meiner vi det er ein bra ting om SV-arene møter opp i samfunnet att.

Har oppslutninga vore stor på møta?

Gjennomsnittet for fram-møtet dette semesteret ligg ein stad mellom 150 og 200 menneske. Dette er ei særst bra fram-møteprosent.

RESTEN AV MØTEPROGRAMMET

Kva for møte står no att?

Vi hadde planlagt eit møte om

fiskeindustrien, som diverre må avlyst av di ingen av dei vil har kontakta frå NNN var villige til å stille. I staden blir det 23/4 eit festmøte i samband med 1. mai-mobiliseringa. Det vert ein festtale om frigieringa av Vietnam og Kampechea (v/Yngvar Skobba) og orientering om den anti-imperialistiske seksjonen i Faglig 1. mai Front-toget. Møtet om den nasjonale sjølradereiten som står på programmet er framleis usikkert. Men 14/5 vart det møte med Reulf Steen og Finn Sjøveit, møtetermaet er ennå ikkje fastsett. 17. mai oppmodar vi folk om å kome på 17. mai-fest som vi skal ha i samarrangementet med Tromsø Malungdom.

Blir det eit spanande val på generalforsamlinga 5. mai?

Det er ikkje innmeldt andre kandidatstyre enn eit nytt Raud Front styre men det skulle ikkje bety at generalforsamlinga ikkje er viktig. Det er heilt naudsynt for arbeidet vidare framover at samfunnet sine medlemmar møter opp på generalforsamlinga og diskuterer roynsler fra semesteret som er gått og gir retningslinjer for arbeidet framover. Det blir òg skipa til eit Raud Front

Studentidrettslag i Tromsø

Av IDAR LETTREM

Da universitetet i Tromsø blei oppretta vedtok Hovedallmøtet at det ikkje skulle opprettes et eget studentidrettslag her i Tromsø. Intensjonen var at studenter som ønsket å drive konkurranseidrett skulle melde seg inn i ei av de lokale idrettsforeningene slik at en på den måten skulle unngå å skape et skille mellom universitetet og bysamfunnet forøvrig.

I ei innstilling «om velferdssarbeidet ved universitetet i Tromsø», som interimstyret for Samskipnaden la fram i mai 1971, heter det under punktet om idretts og helsepørsmål:

Samskipnaden bør påta seg et ansvar for den mosjonspregede idrettslige aktivitet. Samskipnaden vil ellers støtte opp om et slikt arbeid i den grad den er istand til det - organisatorisk og gjennom økonomisk støtte til drift». SU mener at tida som har gått siden universitetet blei oppretta har vist at denne ordninga ikkje fungerer i praksis.

Da det ikkje har vært gjort konkrete undersøkelser kan vi ikkje vise til eksakte tall, men vi kan vanskelig tenke oss at mer enn 4-5% av studentene er tilslutta ei av de lokale idrettsforeningene. For de studentene som da gjenstår, og som utgjør det store flertallet, finnes det to tilbud om mosjonsmuligheter.

For det første har studentene et stående tilbud fra bedriftsidrettslaget til de ansatte ved universitetet (-UBIT-) om å trene i det.

For det andre kan studentene gå sammen i lag og søke Samskipnaden om støtte til leie av lokaler.

Vi tror ikkje vi tar hardt i når vi sier at ikkje mer enn 10% av studentene har benyttet seg av disse to siste tilbudene.

Vi må slå fast at det er en høyst utilfredsstillende situasjon

at ikkje mer enn 10-15% av studentene trener under skikkelige og organiserte forhold.

Selv om det finnes idrettsstilbud som egentlig skulle kunne kunne engasjere mer enn det som er tilfelle idag er det heilt klart at et flertall av studentene har mål og interesse med treninga / mosjoneringa som ikkje tilfredsstillas av det tilbudet som finnes i dag.

SU har derfor foreslått at det opprettes et studentidrettslag her i Tromsø, men vi vil ikkje at dette laget skal bli et elitelag på linje med OSI, BSI, NTHI...

Et studentidrettslag i Tromsø vil være en viktig miljøfaktor. Idrettslaget bør derfor fremme masseidretten på universitetet og være et tilbud til flest mulig studenter.

SU krever at Samskipnaden skal ha ansvaret for den økonomiske drifta av laget og for leie av idrettsshaller / gym.saler, som andre steder. Slik situasjonen er i dag har Samskipnaden et svært diffust ansvarsforhold m.h.t. økonomisk støtte og drift av idrettslag på universitetet.

De retningslinjer som gjelder i dag finner en i den innstillinga interimstyret la fram i 1971. Der heter det: «Generelt kan det sies at statens viktigste oppgave i dette sjøldomsforebyggende og miljøskapende arbeid er å skaffe anlegg som gjør det mulig å drive en slik aktivitet. Samskipnaden vil ellers støtte opp om et

slikt arbeid i den grad den er istand til det - organisatorisk og gjennom økonomisk støtte til drift».

Dei vil vi i SU ha forandring slik at det blir Samskipnadens klart definerte ansvar å stå for den økonomiske drifta av studentidrettslaget.

Hovedallmøtet gjorde følgende vedtak 8. april.

Mandat for INTERIMSTYRET TIL STUDENTIDRETTSLAG I TROMSØ

1. Idrettslaget skal primært organisere studenter til masse / mosjonsidrett.

2. Diskusjonen om statutter for idrettslaget skal ta utgangspunkt i statuttene i Idrettsaksjonen.

Hovedallmøtet velger et interimstyre bestående av 5 personer som får følgende mandat:

a) Innhente opplysninger fra Idrettsaksjonen og idrettslag for å skaffe tilveie materiale til utarbeidelse av plattform og statutter for studentidrettslaget i Tromsø.

b) Avklare spørsmålet ang. økonomi for drifta av idrettslaget ved å ta kontakt med Studentersamskipnaden og Universitetet.

c) Legge fram et forslag til plattform, statutter og finansiering overfor Hovedallmøtet for utgangen av høstsemesteret 76.

d) Knytte til seg folk som er villige til å arbeide med opprettelsen av drifta av et studentidrettslag. Styret sørger for å spre diskusjonen om opprettinga av studentidrettslaget.

Følgende 4 personer blei enstemmig valgt til medlemmer av interimstyret med adgang til å supplere seg.

Even Jørgensen, Svein Minde, Elin Minde, Kurt Myrland.

Vi ønsker lykke til med arbeidet og håper på et godt resultat.

ETTERLYSNING

I 1974 satte styret i Samskipnaden ned en komitee som het: Plankomitee for daghjem på Storskogåsen!

Følgende satt (sitter?) i komiteen: Førskolelærer Else Frilshet Nielsen (formann), student Anne Lise Sjøpstad, student Hanne Waalen og planlegger Ingebjørg Hage.

Har denne komiteen i det hele tatt blitt satt i arbeid? eller har administrasjonen i Samskipnaden sabotert styrets vedtak? En oppnevner vel ikkje bare en komitee, og så glemmer det - eller gjør man det?

møte kor vi vil diskutera endringar i plattformar.

SKRAL ØKONOMI

Vi har høyrtd om at de strir med ein skral økonomi?

Vi har mellom anna slitt med eit underskot fra ara for på eit par tusen. Men vi har ikkje vore flinke nok i økonomiarbeidet, først og fremst er det planlegginga og gjennomføringa av krosene som har svikta.

Vi har ikkje prioritert økonomiarbeidet høgt nok og det botnar seg i ein darleg forstaaing for sjølbjergingsprinsippet. Vi har ikkje skjont at eit av dei enklaste vapna borgarskapet har, er a knekke oss økonomisk. Vi ser til domes tydelege kva som er politikken til samskipnaden ansynes studentensamfunnet. Vi var den einaste organisasjonen i tilknytning til universitetet som søkte om pengar på SU sitt budsjett som fekk avslag fra Samskipnaden. Vidare har eg høyrtd nysst om at samskipnaden planlegg a hive oss ut av kontoret vart. I desse forsoka på a øydelgge og undergrave samfunnet som institusjon foyer SV og KUL-boikotten seg fint inn.

Dette er alvorlege atak på dei progressive studentane sine interesser som må slåast kraftig attende.

Eg vil oppmoda fleire studentar til a tegne medlemskap, det er i dag ein av dei beste matane sin kan forsvarer samfunnet på.

Nokre kommentarar til slutt?

Ja, GA I FAGLIG 1. MAI FRONT TOGET 1. MAI! KOM PÅ GENERALFORSAMLINGA I SAFUNNET 5. MAI OG STEM RAUD FRONT!

Die Berufsverbot

(Forts. fra side 5)

vest-tyskland. Vi bør forberede oss på a kunne møte lignende tilstander i Norge. En forberedelse som vi straks bør sette i gang med er a gjøre studentvalg og Norsk Studentunion uavhengig av staten. Det er viktig a merke oss at statsstøtta til den vest-tyske studentunionen raskt forsvant. Na er den også forsvunnet - uten forvarsel - for den danske!

Vi må være på vakt, og slå tilbake alle framstøt av lignende karakter. Det betyr at vi bør ta de politiske oppgissene av Helge Ramstad og Anne Brautaset alvorlig og reise kamp mot dem. Vi bør ta de like alvorlig som vi bør møte politiske og usakelige oppgisselser i arbeidslivet for øvrig. Vi bør reise kamp mot den udemokratiske styringsstrukturen for høre ut-

danning og se den som et ledd i staten sine framstøt for a få bedre kontroll og disiplinering av studentene og ansatte.

Vi bør propagandere at enhver stat- også den norske - er en klassesstat over en klasse øver diktaturt der en annen.

Jeg gjør oppmerksom på at dette står for min egen regning, og det har ikke vært diskutert i Studentutvalget eller i Progressiv Front.

Kamp for —

(Forts. fra side 1)

med tvangsinndrivelse av gjeld hos studenter som er ferdig med utdanninga.

Lektorutdanninga tar i dag 7 år. Med gjeldende stipend og lånesatser, viser det seg at en lektor må tilbakebetale kr 393.000 over 30 år dersom han starter utdanninga i 1976. Dette forutsetter at renta holder seg på 6,5%.

Et regnestykke viser dette klare:

Lån høsten 76:	kr 15.000
Låneøk. pr. år	10%
Studietid	7 år
Renter fra 1984 - 30 år	Avdrag fra —
Rentefot 1984	6,5%
Totalt lånebeløp	kr 172.000
Renter i alt	kr 221.088,20
Totalt tilbakebet. beløp	kr 393.088,20

); et terminbeløp (2 term. i året - 30 år) å kr 6.551,40.

Med en økning av renta på 1% vil det bli kr 20.626,20 mer a betale tilbake.

KONKLUSJON:

Redselen for denne store gjeldsbyrda pluss gapet mellom kostnadsnorm og forbruk, slar ut på følgende materal:

- 1) Studentene tvinges til a ta seg arbeid under studietid slik at studietida forlenges.
 - 2) Vi tvinges til a avbryte semestrene for tidlig for at lanene ikke strekker til.
 - 3) Dersom vi ikke tar arbeid, presses vi til a gjennomføre studietid på kortere tid enn faglig forsvart.
 - 4) Studenter som har planlagt a ta hovedfag må gi opp, for gjeldsbyrda tar overhand.
 - 5) Gjeldspresstet hindrer fagkritisk arbeid, og knebler studentenes muligheter til politisk arbeid i studietida.
- Det går ei tydelig linje i staten sin politikk for studiefinansiering. Målet til staten er sjølfinsansiering av studiene, a tvinge studentene til a ta seg jobb ved sida av studiene. Dessuten er det de økonomisk og sosialt svakest stilte grupper som rammes har-

Ei bok du bør lese!
Novellesamling fra Vietnam

Rett for jul ga forlaget Oktober ut ei samling med noveller fra den vietnamesiske frigjeringskampen etter 1954.

Etter mitt syn er dette den viktigaste skjønnlitterære boka som vart utgjeven på norsk i for. For mange vil denne boka vere ei utdyping av vår forståing av kvifor det vietnamesiske folket greidde a stå i mot og beseire den amerikanske og franske imperialismen. Betre enn noka anna bok eg kjenner fortel denne om den indre historia fra motstandskampen, om viljen til motstand som gjennomsyra heile folket og alle sider av det sosiale livet, og om den uovervinnelege viljen til friidom og uavhengighet som menneska har. Først og fremst er dette noveller om einskap, om kjærleik og solidaritet som er sterkare enn alt. Ikkje bare einskap mellom menneska, men einskap mellom menneska og det totale miljøet det lever i. Her er eit sitat fra novella *Vår egen jord* av Nam ha som påviser denne einskap mellom jord og dei som brukar jorda til a skape fra:

«Den egjen jeg nå befant meg i, var fullstendig ukjent for meg, langt hjemmefra, og jeg hadde aldri trodd jeg noenstne skulle komme hit. Men kampen mot

dest og først av DNA regjeringa sin utdanningspolitikk.

Det er bare en mate studenten kan bedre den økonomiske situasjonen sin på. De må sjalge til kamp for levevilkarene ved a rette konkrete krav til staten. Vi oppsummerer kravene:

- Staten må straks gjøre tiltak for a hindre at studenter må kutte ut studiene på grunn av darlig økonomi,
- at det ikke gjennomføres tvangsinndrivelsel av lan og gjeld.
- Nei til økt gjeldsbyrde.
- Borteboerstipend på 720,- kr. pr. mnd.
- Grunnstipend på 260,- kr. pr. mnd.
- Reisestipend til alle borteboere.
- alle diskriminerende regler i lånekassa må vekk,
- borteboerstipendet må gies til alle reelle borteboere,
- aldersgrensen for a få borteboer-, grunnstipend og lan må bort,
- renta tilbake til 1974-niva,
- tilskuddene til samskipnaden må økes,
- alle enslige forsorgere må få tilbake grunn- og borteboerstipendet.

våre undertrykkere hadde fort meg hit, og bare på ei natt var jorda her blitt som mitt eget kjøtt og blod. Den har tatt imot bombene og kulene som var ment for meg, den har bestått alle prøver for a beskytte meg. Jorda er min mor og jeg skal kjempe for den. Snart vil helikoptrene tomme fiendelasten ut her, og jeg skal springe opp av jorda for a utslette dem. Jorda er vår og ikke deres, og de skal ikke få lov til a sple den til.»

Dette er grunntonen i novellesamlinga - kjærleiken til landet, viljen til a forsvare det same kva det måtte koste.

Kva kan vi så lære av desse novellene? La oss sjal på innledninga av boka.

Novellene i den første delen handlar om oppvakninga til den totale frigjeringskampen mot dei franske kolonialistane og seinare terrorregimet under USA-lakeien Diem. Den første av Vu Nan er ei vanleg kjærleikssoge som endar tragisk, den unge kvinna, Nihn, blir drepen av fallskjermjegarar. Slik endar novella, jeg er den unge mannen:

«Og her på graven, mens jeg holdt på bylten etter Ninh, sverget jeg at jeg skulle hevne vår ødelagte kjærlyghet, vårt blodende folk.

Likene av de to døde fiendene lå fremdeles i nærheten. Jeg stirret på dem, og hjertet mitt ble fylt av et bunnløst hat. Jeg fikk lyst til a rope ut til hele verden: Venner! Vis ingen barmhjertighet! Kjempt mot dem, som ødelegger livet og kjærlygheten for dere!..»

Novellene i den andre delen fortel om dei første ara med atakskrig fra USA-imperialismen. To noveller viser korleis ei sentral hending gjer massen handlekraftig og uover-

vinnelig. Phan Tu fortel i *Oppvåkningen* om Cuc, ludder for quisingane, som endra oppfatning, tok leiinga i ein demonstrasjon og vart drepen. Mordet sette folkemengda i ei slik ekstase at soldatane vart feia bort.

I Anh Ducs *Født i fangenskap* er det ei gravid kvinne i eit lasteskjap med politiske fangar med kurs for fangeøya. Under reisa må kvinna fø. Nar fangane får vite at det nyfødde barnet skal kastast over bord, grip raseriet dei, dei far handlekraft, slar ned vaktane, og seglar attende til fastlandet som frie menneske.

«I den siste delen fortelles det om den fullt utviklede frigjeringskrigen fram til FNLs Tet-offensiv i 1968, da det blei klart at det var vietnameserne som var sterke og USA-imperialismen som var svak og ville tape.»

Alle vil eg anbefale denne boka til. Ein skal leite lenge for ein finn ei novellesamling som er meir fengslende og som ein kan lære inder av enn denne. Kjøp den og les den!

«Vår egen jord»
Oktober Forlag 1975.
Kr. 36,- 155 s.

(Eit klipp fra Tor Obrestad sin kritikk av boka i Profil 1/76) red. s.n.

Vi minner om følgende

FRISTER
DAGJEM

Søknadsfrist for daghjemplass i året 1976/77 er:

1. MAI

STUDENTBOLIG

Søknadsfrist for tildeling av bolig i høstsemesteret er:

1. MAI

Søknadsskjemaer og opplysninger fås i Studentskretariatet, Kaigt. 3, 4. etg. - Tlf. 81 012

Navnekonkurransen

Hva skal studentavisen i Tromsø hete?

Vi innbyr folk til a sende inn forslag på navn til avisa. Det forslaget som blir brukt honorerer med ei LP-plate.

Avisa bør hete:

Forslagsstiller:

Adresse:

Konvolutten merkes «navnekonkurransen» og sendes til Studentutvalget
Boks 635, Kaigt. 3, 9000 TROMSØ

Innliveringsfrist: 15. mai 1976

HP-25
- programmérbar lommekalkulator

Hewlett-Packard's nye kalkulator - HP-25 - er programmerbar på en så enkel måte at regnekyndige personer setter den i effektivt arbeid på noen minutter.

- 49 trinns programhukommelse
- 72 funksjoner
- ingeniør tegnsætning, d.v.s. 10-eksponent i multipler av ± 3 .
- Alle logaritme-funksjoner
- Trigonometri i grader, radianer eller ny-grader (400-grader)
- Omfattende statistiske funksjoner
- 4 operasjonsregistre, 8 adresserbare med full registeraritmikk og ytterligere ett for «foregående innslag»

HEWLETT hp PACKARD

Kom inn og få den demonstrert:

UNIBOK
UNIVERSITETSBOKHANDEL
Boks 761 Tlf. 8 10 12
9001 TROMSØ

HP-25 - en av modellene i Hewlett-Packard's avanserte kalkulatorserie for teknisk og merkantil bruk.

Flere dag- hjemsplasser for studentene!

Krev utbygging av dag- hjemmet på Storskogåsen

Av SIV KVERNMO

Studentene i Tromsø er pr. idag dårlig stillet når det gjelder dagheimsplasser. En relativt stor del av studentene er familiefolk som er avhengig av tilsyn for barna for å kunne fortsette med og fullføre studiene.

Studentsamskipnaden har i dag 30 studentplasser til rådighet, 26 plasser på Maurtua Dagheim og 2 plasser på henholdsvis Huskestua og Aurora. At dette antallet plasser er minimalt i forhold til behovet lar seg lett understreke med noen tall. I 1975 var det 86 søkere til 26 studentplasser på Maurtua dagheim. Samme år var det også på denne institusjonen 189 søkere til 24 kommunale plasser, tallet for 1976 er 144 til komm. plasser. Når det gjelder denne gruppen søkere, må man ikke se bort fra at det blant disse er en stor del studenter. I tillegg til disse bør en også anta at det er mange som unnlater å søke om plass p.g.a. at de anser sjansene som minimale.

Samskipnaden er idag ansvarlig for dagheimsutbygginga for studentene. I planen deres skulle det som et av byggetrinnene på Storskogåsen oppføres et dagheim. Disse planen kom så langt som til tegningene, men dog ikke lenger. Etter kontorsjef Kaldhol's uttalelser har dette prosjektet nå hvilt i ca. 1 1/2 år og skulle derfor være temmelig utvilt nå. Men saken er den at

Samskipnaden ikke ser på dagheimsutbygginga som en av de viktigste sakene. I tillegg har de erfart at det ikke lønner seg å drive dagheim etter at de ifjor måtte dekke en del av «underskuddet» på Maurtua dagheim. Men dette er ikke argument som kan rettferdiggjøre Samskipnadens handlemate. Det de utfører er rein boikott av studentenes krav og rettigheter.

En annen ting som samskipnaden overhodet ikke har tatt med i planen sine, er at det i dag også eksisterer et behov for fritidsheime. Det finnes studentbarn som er kommet over dagheimperioden, og som også burde få et tilbud.

For Universitetet sitt vedkommende har de satt av tomt til dagheime og barneparkering på Universitetstomta i Breivika. Men saken er den at etter statens bestemmelser kan universitetene kun føre opp og bygge dagheime, men ikke drive de. Dermed blir dette ansvaret pålagt kommunene, og saken får derfor et usikkert preg.

Kommune har svak økonomi, og saboterer aktivt utbygging av dagheim. Det som idag synes viktig, slik situasjonen er ang. dagheimsplasser, er at studentene går sammen og fremmer kravet om at Studentsamskipnaden innfrir sine forpliktelser overfor studenter med unger - sørger for dagheimsplasser. Dette kan gjøres med å gå sammen i pressgrupper og gjennom disse fremme våre rettmessige krav.

Bridgeklubben omfavnet av DKSF

Bridgeklubbens ledere får sitt pass påskrevet av DKSF:

Reidar Roll - «En av de varmeste forsvarene av ansvarlig bedriftsøkonomi i Samskipnaden. Fikk bl.a. gjennomført heving av immatrikuleringsavgiften».

Marit Aarset - «En av de varmeste forsvarene på Universitetet for APs utdannelsepolitikk».

Arild Nybakk - «Varm talsmann for ansvarlig bud-

sjettpolitikk i Samskipnaden og en ivrig støttespiller for Arbeiderpartiet på Universitetet».

«Det er en svært gledelig utvikling innen studentpolitikken vi er vitne til». «Vi gleder oss over det foreløpig, og på bakgrunn av deres tidligere karriere, er det vel ikke lenge før de tar skrittet fullt ut og støtter DSM/Moderat Gruppe åpenlyst». (løpeseddel fra DSM).

Bridgeklubben 76 = sosialistisk offensiv (eller en allegori på demokratisk sosialisme)

Krefter både i SV og DNA snakker om et regjeringssamarbeid. Ved universitetet i Oslo har de lengre tid eksistert kimen til en SV/DNA koalisjon. «Oppbruddet», avisa til NKS ved UiO avslørte siste nummer et intimt samarbeid mellom høyreflyta i USV og AUF. Målet var ført og frems erobre Det Norske Studentersamfunn.

Gode kort på handa?
På hvilken hand?

ET FAGLIG UTGANGSPUNKT

Helt siden Rød Front vant hegemoniet i studentersamfunnet høsten 69 (med avbrudd for Grønt Gras v. 72) har ulike høyregrupper forsøkt å gjenere DNS for reaksjonen. Det alvorligste forsøket var DKSF's «Fei dem ut» kampanje bygd på antikomunismens grunn.

USV har på flere år ikke greidd å samle kreftene til å stille i DNS. Høyreflyta hadde i høst sett seg leie på USVs unnfalighet og tok underhåndskontakt med AUF for å stoppe Rød Fronten. Marit Aarseth og Anne-Lise Bakken, to framtrepende brigdeentusiaster legger sjøl vekt på et visst faglig utgangspunkt. De hadde hatt samtaler med Klubbstyret på Nyland Vest som lurte på hvorfor det ikke ble gjort noe for å stanse ML-ernes frammarsj ved universitetet. Seg mellom kalte de innvidde seg «Brigdeklubben», utad skulle opplegget presenteres som en «Sosialistisk Offensiv» i DNS.

USV UTOVER SIDELINJA

Målet for de SV medlemmene som står i spissen for prosjektet er å utmanøvrere styret og flertallet i USV, seire i DNS og slutte et nært samarbeid med AUF. Etter hvert skulle de sjøl gå inn i AUF og trekke flest mulig SV-ere med seg.

For å legge et grunnlag for alliansen kjempet høyreflyta hardt for at USV skulle stille i DNS i vår. De tapte knepent på medlemsøstet ved jule-tider. På dette møtet sloss de for at USV skulle stille, samtidig som de holdt skjult at de allerede hadde samarbeidet med AUF om et helt konkret opplegg.

FINANSIERING

Det uskyldige navnet «Brigdeklubben 76» må ikke narre noen til å tro at opplegget ikke var omfattende. Klubben bestod av 30-40 medlemmer med faste hemmelige møter og et arbeidsutvalg. Valgkampen i DNS skulle bygges over samme lest som «Fei dem utkampanja» med et samla utgiftsramme på 50 000 kroner, fast ansatt kort-

tidsekretær, eget kontor, personlig henvendelse pr. post til flere tusen medlemmer av ulike organisasjoner bl.a. AUF, SV, KU, SU, Unge Venstre Nyfeministene, Norsk Kvinneforbund o.l. De to ovenfornevnte hjertedamer oppgir sjøl i et intervju med Universitas at de hadde fått muntlig tilsegn om dekning for halvparten av disse store utgiftene fra enkeltpersoner i fagbevegelsen. Det resterende skulle skaffes til veie gjennom ulike kulturarrangementer.

HØYREPOLITIKK

Det planlagte moteprogrammet avslører en konsolidert høyrepolitikk. Eller hva skal man si om følgende godbiter. Norsk sosialisme under Arbeiderpartistyre - med Reulf Steen og Steinar Stjerno, møte om ekteskapet med Susanne Brøgger og Martin Ski, møte om moral og livsverdier med Kåre Kristiansen og en humanetiker.

DEMOKRATISK SOSIALISME

Oppbrudd var altså jokersen som kunne slippe litt lys over dette skitne spillet. Resten av USV tok som ventet avstand fra «Brigdeklubben». Det må forøvrig være synd for SV stadig vekke å være reir for slike unger. Sist gang var det jo politisocialistene Syrrist og Værnes under Sognokkupasjonen som etter å ha satt politiet på okkupertene gikk ut av USV og inn i Linderud SV.

De borgerlige avisene Aftenposten og Arbeiderbladet slo stort opp om dette humanistiske alternativet fra midtgruppene som et reelt alternativ til ML-erne.

Hele «Brigdeklubben 76» alias «Sosialistisk Offensiv» virker kanskje rart og fremmed i studentpolitikken. Men en slik framgangsmåte med hemmelige forhandlinger over hode på folk er en lovmessighet for de som har som oppgave å forsvare borgerskapets interesser. Slik avgjøres politikken på toppen blant de som prøver å gi seg sjøl legitimitet gjennom å snakke høyt om «Demokratisk Sosialisme».